

fremme af en hensigtsmæssig samordning af forskrifterne herom i de forskellige lovgivningsområder og forskrifternes administration. I nævnet er en række forskellige former for sagkundskab og de kommunale organisationer repræsenteret. I den første tid efter nævnets nedsættelse behandlede det i forbindelse med gennemførelse af byggeloven af 1960 en række væsentlige sager, men efterhånden og navnlig i de senere år har opgaverne og dermed også nævnets arbejde fået en mere spredt og tilfældig karakter. Da der ikke er udsigt til, at der kan skabes grundlag for en yderligere indsats, som ikke kan gøres på anden måde, foreslås nævnet ophævet.

*Til nr. 4.*

Hverken byggeloven eller Frederiksberg bygningslov indeholder nogen til forslaget svarende bestemmelser, men alene forskrifter, der gennem krav om forudgående skriftlig anmeldelse til bygningsmyndigheden tilsigter ved nedrivning o. lign. at sikre andenmands grund samt i øvrigt at udrede forholdet naboer imellem, jfr. byggelovens § 42 og de med hjemmel heri optagne bestemmelser i de lokale bygningsvedtægter samt Frederiksbergs bygningslovs § 3.

Ved forslaget om, at nedrivning først må påbegyndes efter at en tilladelse hertil er meddelt, vil de ordens- og sikkerhedsmæssige hensyn, der ofte opstår i forbindelse med nedrivning af bebyggelse, bedre kunne tilgodeses. Forslaget svarer til § 13 i det udkast til byggelov for Frederiksberg, som er indeholdt i betænkning nr. 510 af 1968. Forslagets formulering tilsigter at præcisere, at bestemmelsen ikke er en materiel regel i den forstand, at bygningsmyndigheden skulle kunne modsætte sig nedrivning, også hvor sikkerhedsmæssige hensyn m. v. ikke gør sig gældende.

*Til nr. 5.*

Ifølge byggelovens § 26, stk. 2, kan der i bygningsvedtægt optages nærmere bestemmelser om hegn mod vej. I overensstemmelse med lovens almindelige princip gælder bestemmelsen kun med hensyn til opførelse af nye hegn. Forslaget giver bygningsmyndighederne beføjelse til at bringe de i bygningsvedtægterne fastsatte bestemmelser i anvendelse, også over for bestående hegn, når dette er begrundet i hensynet til færdselssikkerheden. Forslaget svarer til § 29, stk. 3 i det udkast til byggelov for Frederiksberg, som er indeholdt i betænkning nr. 510 af 1968, hvor det er medtaget efter erfaringer i forbindelse med en — efter et alvorligt ulykkestilfælde for få år siden ved påkørsel af en bestående mur — behandlet sag.

*Til nr. 6.*

Gældende byggelov indeholder i § 36 gårdrydningsregler, der svarer til dem, der gjaldt i København indtil 1969.

Ved lov nr. 286 af 18. juni 1969 om ændring af byggelov for staden København udvidedes de københavnske regler om gårdrydning navnlig på følgende punkter:

1) Kommunen kan påbyde tilvejebringelse af opholdsarealer ikke blot ved omlægning af gårdspladser, fjernelse eller flytning af hegn, plankeværker, skure og lign. småhuse, men også ved nedrivning af anden bebyggelse end den lige foran nævnte, når værdien af denne bebyggelse er ringe i forhold til værdien af den samlede bebyggelse på de ejendomme, der omfattes af gårdrydningen.

2) Ved nedrivning af den under 1) nævnte anden bebyggelse skal kommunen yde erstatning for tab, der er en følge af påbuddet, og kommunens udgift som følge af påbuddet kan ikke indgå i den samlede gårdrydningsudgift til fordeling mellem de pågældende ejere.

3) Ophævelse af den nugældende økonomiske grænse i byggeloven, hvorefter der kun kan stilles krav om gårdrydning, når udgiften til den enkelte grundejer inden for en 5-årig periode ikke overstiger 10 pct. af ejendommens årlige lejeindtægt. Forslaget om ophævelse af disse bestemmelser må ses i sammenhæng med forslagets stk. 8 om grundejernes ret til at afdrage udgiften til gårdrydningen over 10 år, såfremt bekostningen overstiger 10 pct. af ejendommens årlige lejeindtægt.

Forslaget svarer i indhold til de nye københavnske regler, og den foreslåede forøgelse af mulighederne for gårdrydningen vil — ligesom i København — i kommuner med ældre kvarterer, herunder Frederiksberg kommune, være et vigtigt led i bestræbelserne på at forbedre boligstandarden i et ikke ubetydeligt antal ældre bebyggelser. Til bedømmelse af forslaget herom må det erindres, at der ifølge lov om boligbyggeri (lovbekendtgørelse nr. 439 af 20. august 1969) efter ansøgning kan ydes statsstøtte i form af lån og tilskud til gennemførelse af gårdrydninger; denne hjemmel for økonomisk støtte, der indførtes i 1958, har som følge af manglende ansøgninger om støtte hidtil næsten ikke været anvendt.

Endvidere må det erindres, at en gårdrydning i almindelighed vil fremkalde en øget brugsværdi af lejlighederne i de pågældende bygninger, og at påbud herom derfor begrunder en lejeforhøjelse i henhold til § 43, stk. 2, i lovbekendtgørelse nr. 385 af 4. juli 1969 om leje. For at gøre grundejerne mere